

# HANÁCKÉ NOVINY



**Fanoušci starších aut vyjeli do Polska.**  
K Baltu zvládli 800 kilometrů

4

**Z Olomouce do Uničova vlakem za 17 minut.**  
Přípravy začnou letos

6



**Herec Petr Kubes:**  
Člověk si o sobě nesmí myslet, že je hvězda

35



**Koyo**



Členové folklorního souboru Haná z Velké Bystřice na Olomoucku při akci Sečení lóke na místní farní zahradě. Více čtete na straně 15.

Foto: Petra Pášová/Hanácké noviny

## Centrum pomáhá se srdečními vadami i dospělým

### OLOMOUC

Ve Fakultní nemocnici Olomouc vzniklo Centrum pro léčbu vrozených srdečních vad v dospělosti. Kardiologičtí pacienti vyžadující odborný dohled tak nemusí dojíždět do vzdálených a přetížených center v Praze a v Brně.

Dosavadní kapacity přestávají stačit, protože vrozených srdečních vad přibývá, jde o nejrychleji rostoucí skupinu kardiologických pacientů. Současná medicína zároveň umí mnoho těchto dříve fatálních onemocnění léčit. „Práce s pacienty s vrozenou srdeční vadou zahrnuje celou řadu nejrůznějších diagnóz. Sebelépe léčený dětský pacient potřebuje péči i v dospělosti. Velká skupina našich pacientů bude pouze dlouhodobě sledována, nemalá část však vyžaduje další operační výkony i v dospělosti,“ vysvětluje lékař olomouckého centra Jan Látal.

Nyní olomoucké pracoviště slouží na I. interní klinice - kardiologické dva dny v týdnu, pro velký zájem je však v plánu jeho rozšíření. (oj)

# Když je kosiště dlouhé, dá se síct celý den

VELKÁ BYSTRICE

PETRA PÁŠOVÁ

V sedm hodin ráno Velká Bystřice u Olomouce ještě spala. Jen z farní zahrady u kostela Stětí sv. Jana Křtitele byl slyšet zpěv. To členové místního folklorního souboru Haná brali do rukou kosa a společně začali síct vzrostlou travu.

Muži i ženy nejen v krojích se na zahradě schází pravidelně. Tentokrát v poslední květnovou sobotu. „Je to setkání lidí, kteří sečou travu, mají u toho rádi klid a rádi se pobaví, zazpívají si. Je v tom kus pěkné, poctivé práce,“ popisuje Slávek Londa, člen pořádajícího velkobystřického folklorního souboru Haná.

## Tráva s ranní rosou

Posledních pár let se s prací začíná v sedm hodin ráno, dokud je tráva ještě plná rosy. „Kdysi jsme začínali v šest hodin, ale zjistili jsme, že je to zbytečné. Kdyby bylo víc horko, tak bychom dřív začali, ale je tady hodně stromů a rosa se v travě drží dlouho, takže sedmá je tak akorát,“ přidává a vysvětluje, proč se tráva seče v brzkém ránu. „Když se zvedne sluníčko a tráva uschne, je tvrdší a člověk se víc nadře. Taky vám je větší horko,“ míní. Květen byl podle Londy mokrá, ale studený, a tak tráva tolik nevyrostla. „Má asi třicet centimetrů, i když někde je i půl metru. Ale to je ideální. Farní zahrada je rovná, za ta léta ji už známe a víme, jak to tady vypadá. Je to pěkné místo,“ hodnotí Slávek Londa.



Sekáči se sešli v sedm hodin ráno, aby ještě stihli čas, kdy je na trávě rosa a oni se zbytečně nenadřeli.

Foto 2x: Petra Pášová/Hanácké noviny

Síct kosou se naučil už v dětství. „Když jsem byl dítě, měli jsme hospodářství. Šlo se na travu pro králíky. Je to dovednost, která se nezapomene, jde o to jen vzít kosu do ruky a mít správné nářadí, tak jako při každé jiné manuální práci. Na vesnicích to bylo běžné, seno se nekupovalo. Dnes ale bude těžko někdo sekat zahradu kosou, když nemá využití,“ zamýšlí se.

## Sečení kosou je radost

Kosa podle něj musí být hlavně dobře vyklepaná a nabrouše-

ná. Pak po trávě lehce klouže. „Není to dřina. Když to někdo umí, jde to lehce. Chce to trochu cviku a přemýšlení, aby se člověk nenadřel, a přitom mu práce přinášela radost, že může dělat něco, co se tady dělalo odedávna,“ usmívá se. Kromě dobře vyklepaného ostří je také důležité vybrat si ideálně dlouhé kosiště, tedy dřevěnou násadu. „Musí být dostatečně dlouhá, sekáč se u toho nehrbí. Vždycky obdivuju lidi, kteří stojí vzpřímeně. To je pak radost a můžete síct prakticky celý den,“ vysvětluje

je a prozrazuje, že travu kosí i doma, na své zahradě. „Doma máme travu zrovna tak vysokou. Chováme králíky, takže to seču jim a zbytek půjde na seno. Když bude hezky, tak travu usušíme. Elektrickou sekačku mám doma samozřejmě taky. Na místa, která slouží na zahradě k odpočinku, posezení, je jasné, že vezmu mašinku,“ směje se. Na podobné akce, jako byla ta sobotní, se těší. „Baví mě sešlost těch lidí, známe se, potkáváme se při jiných akcích. Jsou to duše, které to mají stejně,“ míní.

Vyzkoušet práci s kosou si mohl každý, kdo přišel. Z ne-dalekého Grygova na farní zahradu přijela Hana Špášová s manželem. „Sekla jsem jako dítě, s tatínkem. Podle stem a moc se mi to líbilo. Je to krásná práce. Letos jsem si ji po asi dvaceti letech zopakovala. Poprvé ve Velkém Týnci a zjistila jsem, že je to pro mě fyzioterapie. Řadu let a měsíců mě trápí problémy s bedry a následující dny po sečení jsem se cítila naprosto úžasně,“ prozradila žena.

Protože ji akce ve Velkém Týnci nadchla, hledala po okolí další. „Možná, že pohyb tělem dělám dobře, i když ‚vlasý‘ po mě zůstávají, nemám travu dokonale posekanou jako chlapi, kteří sečou roky, ale je to krásná práce. Doporučuji každému si ji aspoň jednou zkusit. Mám velkou radost, je krásné počasí, krásná rosa. Když jsme přišli, tak nám krojovaní chlapi zazpívali na uvítanou, nádhera,“ dodala účastnice.



Kroj oblékly i ženy, které pomáhaly posekanou travu hrabat.